

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

לפני **כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא**

בעניין: **המאשימה** : **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד רותם ברא"ס

נגד

הנאשם : **טל רוזנבליט**
ע"י ב"כ עוה"ד מאי ג'רבי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות מסירת ידיעה כוזבת, ריבוי עבירות התחזות, עבירת גניבה, ריבוי עבירות פגיעה בפרטיות, ריבוי עבירות הטרדה מינית וריבוי עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם ונפגעת העבירות קיימו במשך כשנתיים, עד אמצע דצמבר 2023, קשר זוגי. החל מסוף חודש יולי 2023 הם התגורר יחד בדירה בירושלים, וגם לאחר שנפרדו המשיכו להתגורר יחד באותה דירה, עד לתחילת חודש מרץ 2024, שאז עברה נפגעת העבירות להתגורר בדירה אחרת. בעקבות בעיות בזוגיות בין הנאשם לנפגעת העבירות, על רקע יחסיה עם בן זוגה לשעבר, הנאשם החליט לנקום בה. ביום 2.2.24, בעת שעדיין גרו יחד, ביים הנאשם פריצה לדירה, הזמין למקום משטרה וטען לפני השוטרים כי מהדירה נגנבו חפצים שונים, ובהם הטלפון הנייד ששימש אותו ואת נפגעת העבירות לצורך נקודת התחברות לאינטרנט. באמתלה זו תפס הנאשם את הטלפון הנייד שהיה בבעלות נפגעת העבירות והחזיק בו, בעת שהיא סברה שהוא נגנב במהלך הפריצה. כחלק מהפריצה המבוימת, גנב הנאשם חפצים שונים השייכים לנפגעת העבירות ובהם תעודת מעבר, מחשב נייד, עגילים וטבעות, שאותם לא השיב לה עד ליום הגשת כתב האישום. בהמשך, הנאשם הפיץ, באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שגנב, לכל הפחות מיום 25.2.24 ועד ליום 8.5.24, תמונות של נפגעת העבירות שבחלקן ניתן לזהותה, סרטוני עירום שלה, לרבות בעת קיום יחסי מין וכן תמונות אינטימיות נוספות שלה, בין היתר באמצעות יישומוני ה-WhatsApp והטלגרם. בתוך כך, פתח הנאשם חשבון פיקטיבי ברשת הטלגרם, שבו התחזה לנפגעת העבירות תחת שם משתמש שכולל את ראשי התיבות של

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

שמה באנגלית. באמצעות החשבון הנאשם התכתב עם אנשים רבים, כשהוא מתחזה לנפגעת העבירות, הציע בשמה מתן שירותי מין, פרסם והזמין משתמשים אחרים בטלגרם למסיבות מין, הציע או ביקש עיסויים אירוטיים וכיוצא באלה. במסגרת התכתבויות אלה, כשהוא מתחזה לנפגעת העבירות, שלח הנאשם לבני שיחו תמונות וסרטונים אינטימיים שלה, לרבות תמונות וסרטוני עירום שלה, גם בעת קיום יחסי מין.

בנוסף, מתוך מטרה להטריד ולפגוע בנפגעת העבירות, הנאשם קבע פגישות מיניות עם בני שיחו והזמין אותם ליצור קשר טלפוני, הכל כשהוא מתחזה למתלוננת ומוסר להם את מספרי הטלפון הנייד המעודכנים שלה, את כתובת מגוריה המעודכנת, והמשיך ועשה זאת גם לאחר שהיא החליפה מספרי טלפון נייד וכתובת מגורים.

בעקבות כך, במקרים רבים, יצרו הגורמים שעמם התכתב הנאשם קשר ישיר עם נפגעת העבירות, ובמספר הזדמנויות אף הגיעו לדירה שבה התגוררה, מתוך רצון לקיים עמה מפגשים מיניים. באחת השיחות מסר הנאשם לבן שיחו את הטלפון הנייד של אמה של המתלוננת.

ביום 10.4.24 השתמש הנאשם ביישומון ההיכרויות "באמבל" תחת שם המשתמש N, התכתב עם אדם אחר ושלח לו תמונת עירום של נפגעת העבירות.

בימים 12.4.24 ו-16.4.24 ניהל הנאשם התכתבויות בעלות אופי מיני עם שני משתמשי טלגרם שונים, ובמסגרתן הציע לבני שיחו מתן שירותים מיניים תמורת תשלום. בשני המקרים, בעקבות ההתכתבות, העבירו המשתמשים תשלום מקדמה עבור השירותים המיניים שהוצעו לחשבון הבנק של המתלוננת, בהתאם לפרטים שמסר להם הנאשם. באחד המקרים, אחד האנשים שעמם התכתב הנאשם, העביר תשלום בסך 100 ₪ לחשבון הבנק של נפגעת העבירות, ולאחר מכן יצר עמה קשר טלפוני באמצעות מספר הטלפון שמסר לו הנאשם. היא החזירה לו ולמשתמש הנוסף את התשלום ואמרה לו שמדובר בהונאה.

ביום 18.4.24 שלח הנאשם באמצעות יישומון ה-WhatsApp שהותקן על הטלפון הגנוב, תמונות עירום וסרטוני עירום, לרבות בעת קיום יחסי מין, של נפגעת העבירות, למספר משתמשים ביישומון וכן לארבע קבוצות שונות הכוללות מאות חברים כל אחת ("טרמפים בירושלים דרום", שבה 113 חברים; "כמה עו"ד עזרה בארנונה", שבה 857 חברים; "חניון השלשלת", שבה 259 חברים ו"גינון ירושלים – טיפים", שבה 470 חברים).

עוד ביום 18.4.24 שלח הנאשם באמצעות יישומון ה-WhatsApp, מהטלפון הגנוב לטלפון של עצמו, מספר סרטוני עירום של נפגעת העבירות, לרבות בעת קיום יחסי מין, תמונות אינטימיות שלה וכן קטעים שצולמו מיומנה האישי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

במועד אחר מסר הנאשם לאחד ממשתמשי הטלגרם את מספר הטלפון הנייד של בן הזוג הקודם של נפגעת העבירות וטען לפניו כי הוא מארגן מסיבות מין. בעקבות מעשיו של הנאשם חוותה נפגעת העבירות חרדות, פחדים ומצבי לחץ קשים, אשר התבטאו, בין היתר, בפחד לצאת מביתה ולהסתובב לבד, כמו גם דחף לבדוק תכופות את הטלפון הנייד שלה. כמו כן, בשל מעשי הנאשם נאלצה נפגעת העבירות להחליף מספר פעמים את מספר הטלפון הנייד שלה.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שבמסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם על הגשת תסקיר שירות מבחן.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן לעניין העונש, האחרון שבהם ביום 14.12.25. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 32, גר בבית הוריו ועובד בעגלת קפה. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות, שירת במשך שנה בשירות לאומי ושנתיים ושמונה חודשים בצה"ל, תחילה כלוחם, אך לאור קשיי הסתגלות שחוה, עבר לתפקיד הדרכה עורפי.

הנאשם הוא הבכור במשפחתו, והוא מתאר קשר טוב ותומך עם הוריו ועם שתי אחיותיו הצעירות.

טרם מעצרו היה הנאשם סטודנט בשנה השלישית ללימודי מוזיקולוגיה והיסטוריה ועבד כחונך לסטודנטים, מוזג במסבאה ומורה למוזיקה.

הנאשם תיאר התנסות חד פעמית בקנאביס, ושירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם בתחום החומרים משני התודעה.

לנאשם אין רקע פסיכיאטרי, אך הוא תיאר תסמינים דיכאוניים שלא טופלו בעבר. בעקבות בדיקה פסיכיאטרית, אובחן עם אפיזודה דיכאונית וחשש להפרעה רגשית עונתית, וכיום הוא במעקב פסיכיאטרי ונוטל טיפול תרופתי.

לנאשם אין הרשעות קודמות או תיקים פתוחים נוספים וזהו מפגשו הראשון עם החוק. הוא לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות ומבטא בוושה וחרטה על התנהלותו. הנאשם תיאר כי פעל מתוך פגיעה בגבריותו, דימוי עצמי נמוך ורצון לנקום בבת זוגו דאז, מבלי שחשב על השלכות מעשיו. כיום, הוא מסוגל לבטא אמפתיה אותנטית כלפי נפגעת העבירות ומכיר בהשלכות הפגיעה עליה. הוא מבקש לשלם לה פיצויים על עוגמת הנפש ועל הפגיעה בתפקודה ובאמונה באחרים.

במסגרת המעצר הנאשם שולב בטיפול ב"בית נועם" במסלול מרכז יום, מספטמבר 2024 עד אפריל 2025, ולאחר מכן, בחודש ספטמבר 2025, הוא השלים טיפול בקבוצת הבוגרים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

של המסגרת. במקביל, מיוני 2025 החל הנאשם בטיפול פרטני ביחידה העירונית למניעת אלימות במשפחה. במסגרת "בית נועם" הנאשם גילה אחריות, שמר על גבולות המסגרת ויצר קשרים חברתיים. על פי התרשמות גורמי הטיפול, הוא עבר תהליך טיפולי משמעותי, שבו הצליח להעמיק ולהתבונן בהתנהלותו, לזהות דפוסי אלימות ולבטא את עצמו באופן אותנטי. גם בקבוצת הבוגרים ובקשר עם היחידה למניעת אלימות במשפחה הנאשם התמיד בהגעה למפגשים, הוא משתף פעולה ומעלה תכנים רגשיים שעמם הוא מתמודד. ככל שהטיפול התקדם, הנאשם היה פחות הגנתי, נחשף ושיתף בכנות. הוא בעל מוטיבציה להתבוננות פנימית ורצון לחקור ולהבין רגשות ודפוסי חשיבה שהביאו להתנהגותו האלימה. ניכר כי הוא מגויס להליך הטיפולי ומבטא מוטיבציה להמשיך בו. גם הנאשם עצמו תיאר כי הוא נתרם מהטיפול, מצליח להכיר טוב יותר בחלקיו הפוגעניים וכי הטיפול מסייע לו גם בקשר עם בת זוגו הנוכחית ובשיתוף קשייו עם משפחתו.

שירות המבחן שוחח עם נפגעת העבירות שתיארה את הנאשם כבחור מופנם ושקט מחד גיסא, אך כזה שגילה דפוסים אובססיביים כלפיה מאידך גיסא. היא שיתפה בקשייה להיפרד ממנו, בחשש מתגובותיו ובמשבר האמון שהיה ביניהם. עוד תיארה פגיעה מתמשכת יום יומית של העבירות בה ואת ההשלכות של הפגיעה על חייה, לרבות קושי לחזור לעבודתה ועזיבת התחום שבו עסקה, קושי לייצר יציבות תעסוקתית, מחשבות בלתי פוסקות על הפגיעות שחוותה, פלאשבקים וחרדה, קיפאון כשרואה אנשים הדומים לנאשם ולעיתים אף ניתוקים. שירות המבחן התרשם כי לנפגעת העבירות כוחות התמודדות, כי היא מודעת לסיכון במצבה, מוגנת על ידי סביבתה ומטופלת.

אשר לנאשם, שירות המבחן התרשם כי הוא תפקד באופן יציב לאורך השנים במישורי חייו השונים, וכי הוא בעל יכולת הסתגלות ועמידה בגבולות במסגרות חיו. לצד זאת הנאשם הוא בעל דימוי עצמי וגברי נמוך, בעל קשיים ביצירת יחסים זוגיים ותקשורת מקדמת, מאופיין בצרכי שליטה גבוהים ודפוסים אובססיביים. על אף שהעבירה בעלת מאפיינים מיניים, הערכת שירות המבחן היא, כי מוקד הבעיה הוא באלימות זוגית ולא בתחום המין. השירות מעריך כי קיים סיכון להישנות התנהגותו האלימה והפוגענית במסגרת קשר זוגי וכי נדרש המשך הליך טיפולי על מנת לשמר את הישגיו הטיפוליים, אך יחד עם זאת ישנו סיכוי טוב כי הטיפול יצליח.

לנוכח העובדה שהנאשם מגויס להליך שיקום משמעותי שבו החל זה מכבר, לנוכח הסיכון במצבו והבעת מוטיבציה להמשך טיפול, שירות המבחן רואה חשיבות רבה בהמשך הטיפול לצורך הקטנת הסיכון להישנות התנהגות אלימה במסגרת קשר זוגי. לפיכך המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שישה חודשים שבמסגרתו ישלים הנאשם את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

הטיפול במרכז העירוני למניעת אלימות המשפחה. עוד המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם פיצוי כספי לנפגעת העבירות, מאסר על תנאי כענישה הרתעתית צופה פני עתיד, וכן עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות.

4. נפגעת העבירות העידה במסגרת פרשת העונש ותיארה את הפגיעה העמוקה והמתמשכת שגרם לה הנאשם בעקבות הפצת התמונות, הסרטונים, הפצת פרטיה וגניבת רכושה. היא תיארה סבל נפשי קשה, סיוטים, חרדה, דיכאון, וחוסר יכולת לחזור לעבודתה ולתפקד. בדבריה היא הדגישה כי הפגיעה חיה בה ורודפת אותה עד היום, וכי היא חיה בחשש מתמיד ממעקב, מפגיעה פיזית בה על ידי אלה שהוטעו לחשוב שהיא מעוניינת בקשר מיני עמם, חשש משימוש לרעה בפרטיה ומפגיעה בפרטיותה וכי היא אינה מסוגלת לתת אמון בבני אדם. נפגעת העבירות ביקשה שגזר הדין ישקף את המציאות המלאה של הפגיעה בה ואת הנזקים שנגרמו לה, והדגישה את כוונתו הזדונית של הנאשם להרוס את חייה ולבודד אותה מחברים ומבני משפחה.

5. אמה של נפגעת העבירה תיארה בעדותה את בתה כאישה עצמאית, שאפתנית, חברותית ומתפקדת מאוד לפני מעשי העבירות, ותיארה את הפער העצום בין שגרת החיים העמוסה והחיונית שניהלה טרם ביצוע העבירות למצבה הקשה של בתה לאחריהן. בתוך כך תיארה האם את המצוקה הנפשית העצומה שאליה נקלעה בתה, את החרדות שחוותה, את חוסר התפקוד שלה ואת הפגיעה ביכולתה להתפרנס. האם ביקשה מבית המשפט לראות את עומק ההרס שגרם הנאשם במעשיו ולגזור עליו עונש שישקף את חומרתם.

6. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין 24 ו-48 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וביקשה לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת העבירות. המאשימה הדגישה בטיעוניה את היקף העבירות, תחכומן ואת הפגיעה הקשה שנגרמה לנפגעת ולאנשים הקרובים אליה. המאשימה התייחסה לטיפול שעובר הנאשם, וטענה כי הוא אינו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם אלא, לכל היותר, התחשבות בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. המאשימה, אשר תמכה טיעוניה בפסיקה, ביקשה ליתן משקל בכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים וביקשה כי בית המשפט יחמיר ביחס לרמת הענישה הקיימת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

7. מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם, שתיארה את אופיו כאדם רגיש ומופנם. עוד תיארה האם את ההשפעה הקשה של המעצר עליו ואת הצער והחרטה העמוקים שלו על מעשי העבירה. האם תיארה את הטלטלה שנגרמה לכל המשפחה בעקבות ביצוע העבירות והמעצר, ובכלל זה את העובדה שנדרשה להפסיק את עבודתה כדי ללוות את הנאשם בקיום התנאים המגבילים ובהליך הטיפולי שעבר. לדברי האם, הנאשם עבר שינוי משמעותי בעקבות הטיפול והיא ביקשה לנהוג בו במידת הרחמים.
8. עוד העידה מטעם ההגנה הגב' שהם פלד, בת זוגו של הנאשם, אשר תיארה כי מכירה את מעשי העבירה שביצע, ואמרה כי לצד אלה, לנאשם יש צדדים נוספים, רגישים וטובים. הגב' פלד תיארה כי הטיפול הוביל לשינוי באופיו של הנאשם, כי הוא עבר תהליך משמעותי שמאפשר לה לחוש ביטחון בזוגיות עמו, חרף ידיעתה על מעשיו במסגרת זוגיות קודמת. לדבריה, גם היא וגם הנאשם מבינים שהוא עשה טעויות והוא מתחרט עליהן. הגב' פלד תיארה בדמעות את הקשיים שחוה הנאשם בתקופת המעצר בעקבות אלימות פיזית ואיומים שחוה.
9. ב"כ הנאשם ביקשה כי גזר הדין יינתן על פי עובדות כתב האישום המתוקן ולא על פי העובדות שנטענו על ידי המתלוננת ואמה. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שמתחיל במספר חודשי מאסר בעבודות שירות, וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי באמצע המתחם. לחלופין, ביקשה, כי אם ייקבע מתחם שאינו מתחיל בעבודות שירות אלא במאסר בפועל, ייגזר עונש החורג לקולא מן המתחם משיקולי שיקום, ותאומץ המלצת שירות המבחן.
- ב"כ הנאשם ביקשה ליתן משקל בכורה לאינטרס השיקומי, והדגישה את הודאתו של הנאשם ואת קבלת האחריות המלאה שלו על המעשים. נטען כי מערכת היחסים בין הנאשם לנפגעת העבירות הייתה מורכבת, כי הוא חש נבגד ופעל כפי שפעל מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. עוד נטען כי מדובר בפגיעה בנפגעת אחת, בהפצה בהיקף מצומצם של פרטיה ותמונותיה ובעבירות שבוצעו לאורך פרק זמן קצר. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה, כי לאורך כל חייו הנאשם סבל מתסמיני דיכאון והדבר עמד ברקע לביצוע העבירות. הודגשו עברו הנקי של הנאשם והירתמותו להליך טיפולי משמעותי מרגע השחרור שלו ממעצר, כמו גם התרשמותם של גורמי הטיפול, שסברו שמוקד הבעייתיות הוא בנושא אלימות במשפחה ולא בתחום העבריינות המינית. ב"כ הנאשם תיארה בהרחבה את התרשמות גורמי הטיפול ממאפייניו האישיותיים והנפשיים ומהישגיו הטיפוליים של הנאשם, ונטען כי לא נשקף מצדו סיכון לפגיעה חוזרת. ב"כ הנאשם טענה כי חלוף הזמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

מאז ביצוע העבירות- כשנתיים ימים, מצדיק אף הוא הקלה עם הנאשם, וטענה כי ענישה שאינה מקבלת את המלצת שירות המבחן, תפגע במאמציו לשוב לחיים נורמטיביים.

10. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער ומתחרט עמוקות על מעשיו, כי הוא עבר תהליך ארוך בעקבות מעצרו, שגרם לו לחשוב כיצד מעשיו פגעו בנפגעת העבירות ובסביבתה. הנאשם אמר שמבין שטעה טעות ענקית, שהוא מתחרט עליה בכל יום, הביע הבנה לכך שגרם נזק מתגלגל שלא ניתן לעוצרו, ותיאר כי תובנתו בעניין זה מעסיקה אותו ולכן הוא נותן עדיפות עליונה לטיפול. לדבריו, הוא מציב מחסומים להתנהלותו בחייו, ובהם הטיפול, שיח פתוח ושיתוף רגשותיו וקורותיו עם בני המשפחה וקרובים, כדי למנוע מעצמו לחזור על מעשיו, גם אם יתרחש משבר. הנאשם אמר שלעולם לא יפגע עוד בנפגעת העבירות או בכל אישה אחרת. לדברי הנאשם, לא הייתה לו תכנית נקמה מסודרת ומאורגנת, אלא שהוא פעל מתוך סערת רגשות וחוסר יכולת להתמודד עם המצב שאליו נקלעה מערכת היחסים עם נפגעת העבירות, בשעה שבה כל מה שהוא עצמו רצה זה לאהוב ולהיות נאהב, ולא ידע איך להתמודד עם המציאות שהייתה שונה מרצונותיו. הנאשם ביקש לפנות לנפגעת העבירה ולהתנצל לפניה, ואולם היא סירבה לכך שהנאשם יפנה אליה.

מתחם העונש ההולם

11. שני הצדדים התייחסו אל כלל העבירות שביצע הנאשם כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ואכן מדובר במעשים שבוצעו כחלק מתכנית עבריינית אחת שתכליתה נקמה בנפגעת העבירות.

12. עבירת הגניבה פגעה בזכותה של נפגעת העבירות על רכושה וקניינה, וביום הפריצה באמצעות הידיעה הכוזבת, פגעו אף הם בערכים מוגנים אלה, כמו גם בתחושת הביטחון האישי של המתלוננת, לצד פגיעה בסדר הציבורי, ובזבוז משאבי שיטור ואכיפה שלא לצרכים שלהם הם נועדו.

עבירת ההתחזות נועדה להגן על הסדר הציבורי, על פרטיותו של אדם, על שמו הטוב ועל תחושת הביטחון האישי, ועבירות הפגיעה בפרטיות, ההטרדה המינית וההטרדה באמצעות מתקן בזק פגעו אף הן בפרטיותה של המתלוננת, פגעו בכבודה, ביזו והשפילו אותה, פגעו בתחושת הביטחון האישי שלה במרחב הציבורי וגם במרחב הפרטי ואף אימו על שלמות גופה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

13. מעשיו המכוערים של הנאשם בוצעו בצורה מתוכננת ומחושבת, כשהמניע היחיד שעמד בבסיס התכנית העבריינית רבת השלבים, היה פגיעה מכוונת ושיטתית במתלוננת, מתוך רצון לשבש את שגרת חייה.

14. ביום הפריצה לדירה, כשלעצמו, יש בו כדי לפגוע קשות בתחושת הביטחון האישי. במסגרת ביום הפריצה הנאשם גנב, בין היתר, טלפון נייד השייך לנפגעת העבירות. פסיקת בית המשפט העליון התייחסה לא פעם לכך ששווי של מכשיר "טלפון חכם" עולה על מחירו בשוק, ולכך שגניבת מכשיר שכזה כורכת בתוכה גם פגיעה בפרטיותו של בעליו, שכן מכשירים אלה אוצרים בתוכם, בדרך כלל, תמונות, פרטי אנשי קשר, קרובים ומכרים, גישה לתיבת דואר אלקטרוני ולישומונים המאפשרים גישה למידע אישי, ולעיתים קרובות גם גישה לכרטיסי אשראי ולארנק אלקטרוני. לעניין זה יפים הדברים שנכתבו בע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.7.15):

"נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חזירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם "מכשירים חכמים", שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם – חשבון דואר אלקטרוני, חשבון פייסבוק ורשתות חברתיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא באלה".

15. במקרה דנן, הטלפון הסלולארי שנגנב אכן הכיל את כל אותם נכסים אישיים שתוארו בפסיקה, לרבות תמונות וסרטוני עירום של נפגעת העבירות, צילומים של קטעים אינטימיים מיומנה האישי, התכתבויות רגישות, פרטי אנשי קשר ואמצעי גישה ליישומונים ולרשתות חברתיות שבהן היא הייתה חברה. הנאשם לא גנב רק את מכשיר הטלפון של נפגעת העבירות, אלא גנב מתוכו ובאמצעותו גם את זהותה, והשתמש במידע שהיה אצור במכשיר כדי לפגוע בכבודה, בפרטיותה ובשמה הטוב, באופן שמימש בצורה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

קיצונית את כל הסיכונים הכרוכים בגניבת מכשיר טלפון חכם שאליהם התייחסה הפסיקה.

16. הנאשם ניצל את הגישה לביתה ולחפציה האישיים של נפגעת העבירות, שעמדה לרשותו גם לאחר שנפרדו, ניצל את הידע על פרטיה האישיים, על קיומם של תמונות וסרטונים אינטימיים ומידע אישי נוסף שצבר במסגרת יחסי האמון ששררו ביניהם במהלך הקשר הזוגי שקיימו, וניצל את היתרונות של הפלטפורמות הדיגיטליות, כדי להרחיב את הפגיעה במתלוננת ככל הניתן. הנאשם לא חדל ממעשיו אלא כשנעצר.

17. מעשיו של הנאשם לא היו בגדר "מעידה חד פעמית", אלא שהוא שכלל את תכניתו, הרחיב אותה והתמיד בה מראשית חודש פברואר 2025, שאז ביים את הפריצה לדירה וגנב את חפציה האישיים של נפגעת העבירות, ועד ליום מעצרו, 8.5.26, פרק זמן כבן שלושה חודשים, שלאורכו חשף את פרטיה האישיים והאינטימיים ביותר של נפגעת העבירות במספר מסגרות ברשתות החברתיות, בפני אינספור אנשים. כך למשל, באחד האירועים שאירעו ביום 18.4.25 שלח הנאשם סרטוני ותמונות עירום של המתלוננת, לרבות בעת קיום יחסי מין לארבע קבוצות WhatsApp שבהן היא הייתה חברה, המונות כ-1,700 חברים בסך הכל, ובהם, יש להניח, גם אנשים שלהם היכרות אישית עמה.

18. פוטנציאל הנזק הגלום במעשיו הנמשכים של הנאשם הוא עצום- והוא כולל לא רק אפשרות לביזוי והשפלה של נפגעת העבירות, אלא פגיעה של ממש בביטחונה האישי, בדרך של הצגתה כמי שמבקשת לקיים מפגשים מיניים, לרבות עם אנשים קונקרטיים, שעלולים היו לתבוע בכוח את שהובטח להם במהלך השיחות, שבהן התחזה הנאשם למתלוננת. בנוסף, הידיעה הכוזבת הקימה סיכון למעצר שווא של חשודים בפריצה.

19. גם הנזקים שנגרמו בפועל בעקבות העבירות הם אדירים, לרבות פגיעה בביטחונה האישי של נפגעת העבירות, ביושה והשפלתה בקרב אלפי אנשים, חלקם שהכירו אותה אישית, וחלקם ודאי מזהים אותה במרחב הציבורי, מתוך הסרטונים ותמונות העירום שאליהם נחשפו.

על הפגיעה הקשה באורח חייה של נפגעת העבירות, כמעט עד לכדי שיתוק מוחלט, עמדו היא ואמה בדבריהן במסגרת פרשת העונש. מדובר בנזק נמשך, שספק אם גיבושו המלא הסתיים, שכן התמונות, הסרטונים והמידע האישי שהופץ עודם נמצאים במרחב הווירטואלי ברשותם של מאות אנשים, שיכולים להעבירם לאלפי אנשים נוספים בלחיצת כפתור בלבד. אין לדעת לאן הגיעו הפרטים, התמונות והסרטונים, בידי מי הם נמצאים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבלט

ואילו שימושים נוספים ייעשו בהם. מעשיו של הנאשם עלולים, לדאבון הלב, להמשיך ולרדוף את נפגעת העבירות לאורך כל חייה.

20. לכאורה, כל אחת מהעבירות שבביצוען הורשע הנאשם- ידיעה כוזבת, התחזות, פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, גניבה והטרדה באמצעות מתקן בזק, נחשבת כעבירה שאינה מן החמורות, אלא שהנסיבות שבהן בוצעו העבירות הן נסיבות הנמצאות ברף חומרה גבוה של כל אחת מהן.

21. עיון בפסיקה מלמד כי על מי שביצעו עבירות דומות של הפצת תמונות וסרטוני עירום בדרך שפגעה בפרטיות או ביוש והטרדה אחרים תוך שימוש ברשתות החברתיות, נגזרו עונשים שכללו, לרוב, רכיב של מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות. ראו למשל רע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 17.3.21; ע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו) 18.11.18; ת"פ (רחובות) 75903-12-20 מדינת ישראל נ' ושדי (1.1.23), הפסיקה הנזכרת שם ופסק הדין בערעור עליו בעפ"ג (מרכז-לוד) 18269-02-23 ושדי נ' מדינת ישראל (23.4.23); עפ"ג (חיפה) 10827-08-23 גברילוב נ' מדינת ישראל (נבו) 29.2.24; ת"פ (שלום י-ם) 62036-12-17 מדינת ישראל נ' עמר (2.8.18).

אמנם, וכפי שציינה והפנתה ב"כ הנאשם, ניתן למצוא גם מספר פסקי דין של בתי משפט שלום שבהם נגזרו גם עונשים שאינם עונשי מאסר בפועל, ואולם מקרים אלה נעדרים, בדרך כלל, את הנסיבות המחמירות של נקמה מתוכננת וממושכת ונזק משמעותי ורב היקף, כפי שהיה במקרה דנן.

22. משך הזמן שלאורכו בוצעו העבירות, המניע העמוק לפגיעה והנזקים העצומים שנגרמו בעקבותיהן, אינם מאפשרים לקבוע מתחם עונש הולם שכולל ענישה שאינה מאסר משמעותי בפועל.

מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין 20 ו-45 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירות.

אשר לגובה הפיצוי, מובן כי הליך פלילי אינו יכול לאמוד באופן מדויק את ההיקף הכספים של מלוא הנזקים שנגרמו לנפגעת העבירות בעקבות מעשי העבירה, והוא נושא אופי סמלי בלבד, של הכרה בפגיעה שנגרמה לה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

העונש המתאים לנאשם

23. הנאשם הוא צעיר כבן 33 שלאורך חייו תפקד באופן תקין במישורי חייו השונים, למד, שירת בצבא ומקיים גם היום מערכת יחסים זוגית וקשרים משפחתיים מיטיבים. שקלתי לזכותו עובדה זו, כמו גם העדרן של הרשעות קודמות ושאיפות לחיים נורמטיביים.

24. עוד שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בביצוע העבירות, המגלמת קבלת אחריות על המעשים וחרטה כנה על ביצועם, כפי שביטא גם במסגרת שירות המבחן וגם במסגרת דבריו לפני בבית המשפט.

25. מתוך התרשמות גורמי הטיפול עולה, כי הגם שהעבירות שביצע הנאשם נושאות אופי של פגיעה מינית, מוקד הבעייתיות אצלו הוא לא בתחום המיני אלא בתחום האלימות. הנאשם החל טיפול אינטנסיבי במסגרת ייעודית לטיפול באלימות במשפחה לאחר שחרור ממעצר והוא התמיד בו ואף השלים את מסגרת מרכז היום ב"בית נועם" וכן השלים את קבוצת הבוגרים של המסגרת.

התרשמות גורמי הטיפול היא, כי הגם שהנאשם מאופיין בצרכי שליטה גבוהים ודפוסים אובססיביים, הוא גייס את עצמו להליך טיפולי משמעותי, מתוך מוטיבציה רבה לשנות את דפוסי התנהגותו, כי הוא נתרם מהטיפול, מצליח להכיר טוב יותר בחלקים הפוגעניים בהתנהגותו וכי הכלים שרכש מסייעים לו בקשר הזוגי הנוכחי שמנהל ומפחיתים את הסיכון להתנהגות אלימה בעתיד.

26. על אף האמור, וחרף המלצת שירות המבחן, לא מצאתי כי במקרה דנן ישנה הצדקה לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מן הטעמים שיפורטו להלן; בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ככלל, יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וסטייה ממתחם הענישה תיעשה רק במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, גם בהינתן המלצה חיובית של שירות המבחן שכן:

"שירות המבחן מציב לנגד עיניו בעיקר את שיקולי השיקום, אך בית המשפט מופקד על מלוא גזירת העונש מנקודת מבט רחבה יותר, שלוקחת בחשבון שיקולי ענישה נוספים ובראשם עיקרון ההלימה..."
(ע"פ 1859/22 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 8.6.22).

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

בהתאם להוראות סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין :

"היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם כאמור בסעיף קטן (א) אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גבורות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ופירט זאת בגזר הדין."

במקרה דנן, מדובר בנסיבות של חומרה יתרה בביצוע העבירות, לנוכח ההרס הגדול שלו גרם הנאשם במעשיו, נזק שהנאשם כיוון אליו ופעל להגדילו לאורך פרק זמן לא מבוטל. על כן, אין מקום לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם גם בהינתן הסיכוי הגבוה לשיקומו המוצלח.

לא מצאתי כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן הגוברות על הצורך לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. ודוק, לא אוכל לקבל את הטעון שלפיו החזרתו של הנאשם אל בית הכלא תחבל בשיקומו; הנאשם השלים וסיים את הטיפול במסגרת "בית נועם", הן במרכז היום הן במסגרת קבוצת הבוגרים. כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן מיום 14.12.25, הטיפול שבו משתתף הנאשם כעת הוא טיפול משלים במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה ברמלה, שאותו הוא עתיד לסיים בחודש יוני 2026, ולשם כך המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך חצי שנה בלבד. בנסיבות שרובן לא תלוי בנאשם, שמיעת הטיעונים לעונש נדחתה שוב ושוב והשמעת גזר הדין ניתנת סמוך לתום תקופת הטיפול, כך שלא ניתן לומר שהעונש שיוטל על הנאשם ייקטע את הטיפול באיבו. ועל כן, גם הצורך להשלים את הטיפול לא מהווה נסיבה מיוחדת וחריגה המצדיקה הימנעות מגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

27. לבסוף, נתתי דעתי לעובדה שמעשי הטרדה, השפלה וביוש באמצעות פלטפורמות דיגיטליות וברשתות החברתיות הפכו, למרבה הצער, לתופעה שכיחה ונפוצה הפוגעת ברבים ומחייבת מתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים (ראו בעניין זה רע"פ 5745/19 פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

ואח' נגד מדינת ישראל (נבו 23.10.19). גם שיקול זה אינו מאפשר לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אף בהינתן שיקולי שיקום.

28. הנאשם שהה במעצר במשך כחודש וחצי, מיום 8.5.24 ועד ליום 25.6.24 ומאז שהה בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא, עד ליום 22.9.24, שאז החל לצאת, מדי יום למרכז יום ב"בית נועם", שהה שם בתנאי המקום, ומיום 5.3.25 שוהה הנאשם במעצר בית לילי בלבד.

מובן כי מעצר ותנאים מגבילים אינם בבחינת מקדמה על חשבון העונש, ואולם לא ניתן לכחד, כי גם למעצר וגם לתנאים המגבילים היבטים עונשיים שיש להתחשב בהם, בפרט לנוכח תיאור הקשיים שחוהה הנאשם בבית המעצר. אלה יישקלו בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

29. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

30. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 5.7.26 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין. עד להתייצבותו למאסר, הנאשם יוסיף לשהות בתנאים המגבילים שבהם שהה ערב גזר הדין.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור איזה מהעבירות שבביצוען הורשע.

ג. פיצוי לנפגעת העבירות בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.26. על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50416-05-24 מדינת ישראל נ' רוזנבליט

- בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

31. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

32. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ו, 12 אפריל 2026, בנוכחות הצדדים.

ג'וייה סקפה שפירא, שופטת